

dä mitään elinkustannusten alentamiseksi... Euroopassa kaatuu työläisiä tuhansittain sotatante-reella, toisia kuolee nälkään ja suruun kotona... Ja joulu on ovella! Joulu, tuo ihmien unelmien juhla... tuo onnen, rauhan ja hyvätahdon juhla...

Joulu, joulu... miksi tuleekaan se piinaamaan meitä? Eihän meillä voi olla joulua... se on van muutamia varten, vaan muutamia ihmisiä varten, vaan ei työläisiä varten.

Mutta onhan meillä työläisiläkin joulu! Joulujen joulu! Sinä päivänä meille syntyy yhä uudelleen ja uudelleen messias työläisjoukkojen yhteisymmärryksessä, se messias kasvaa yhä suurempien työläisjoukkojen yhteenliittymisessä, kunnes kerran me heitämme yhteisvoimin hartioitamme tuon elämän epävarmuuden, huolten ja kärsimysten taakan ja juhlimme yhteistä suurta joulua, joulujen joulua, rauhan, onnen ja hyvätahdon joulua!

VÄÄRÄ KASVATUS.

(Jatkoa ensimmäiseltä sivulta.)

sella aina voittaa suosiota, helpotusta ja toimettomuutta, yhdistettynä vallalla ryöstää nyt muita, kuten hän itse kerran oli ryöstetty. Yksilöllisyys tukahdetaan sellaisella opetuksella. Elämisen ominaisuudet määritellään epärehellisen siveysopin mukaan moraaliopin, joka muodostaa perustan meidän päiviemme kirkolle, hallitukselle ja sanomalehdille. Tuloksena tästä väärään suuntaan ohjatusta maailmankatsomuskannasta on, että työläisten ajatusmailma on vauvainen ja he ovat täydellisesti avuttomia käskijöidensä ja riistäjiensä käsissä.

Katsoessa silmiin tätä tilannetta, löydämme me työläisten tarkkaavaisuuden polttopisteessä, pääasiallisesti eri industrialistien järjestön muodoissa, industrialistisessa unionismissa, liitoissa ja yhdistyksissä. Paljon väitellään ja vaihdetaan mielipiteitä näistä kysymyksistä edestakaisin työläisten keskuudessa, paljon arvokasta tilaa sanomalehdissämme omistetaan niille väittelyille, väitteenä ja he ovat täydellisesti avuttomia kysymyksissä, on yksi kysymys, missä kaikki yhtyvät ja se on: opetuksen välttämättömyys työläisille — järjestyneille ja järjestymättömille, hyvinvoiville ja puutteenalaisimmille. Ilman työväen luokan opetusta, orjuus on seurauksena.

Ei ole pelkoa, että ei työläisiä opeteta johonkin vissiin määrään laimin lyömällä kokonaan työväen luokan opetuksen, vähenisi heidän hyödyllisyytensä palvellessa omistavaa luokkaa, niinpä, opetus joka luo vahvan selän ja heikon järjen, on kaikin mokomin annettu työläisille. Mutta kun tämä työhön valviva opetus ja ammattiopetus on vielä lisätty vihillisellä opetuksella, joka tekee alamaisia orjia ja vapaaehtoisia uhreja riistäjälle, ei se ole miksikään menestykseksi työläisille. Kaikki järjestyneet työläiset yhtyvät mielipiteillään tässä ja kuitenkin kovin rajoitettussa määrässä ja harvoissa tapauksissa löydämme työväen leh-

det eli työläiset käsittämässä tämän suuren tosiasian merkityksen nim. että kaikki järjestyneet työläiset myöntävät kasvatuksen välttämättömyyden.

Jos työläiset ymmärtäisivät tämän merkityksen ja sitten yksin voimin opetuslalla toimien yhdessä suuressa unionissa kansan opettamiseksi, riidat menettelyta-voista muuttuisivat vähiempään vaativiksi. Tämänlainen tosiope-tus yhdistäisi työläiset yhtenäisemmäksi sensijaan että hajoit-taisi: voimistaisi sitä sensijaan että kavaltais sen voimaa. Asiat joissa ollaan yksimielisiä löydet-täisiin pikemmin kuin erimielii-syydet; solidaarisuuden henki kasvaisi sen sijaan, että hajoitetaan ja masennetaan sitä, kuten usein on laita.

Tässä juuri on se kaikkea työläisiä koskeva kohta, jonka yhteydessä työväenluokan voima tunnetaan. Ei ammatti unionismi eikä industrialinen unionismi sel-laisenaan ratkaise tätä asiaa. Ei mikään unionisminmuoto kos-kettele tätä asiaa niin perinpoh-jin kuin olisi tarve. Että ei huolehdita yhtä innokkaasti työväen luokan etujen kasvattamisesta kuin huolehtii ympärillä olevat olosuhteet edukseen, olosuhteet, missä työläiset tulevat olemaan toimessa, tekee työläisill mahdottomaksi ohjata tätä verratonta asetta herruudesta taistellussa.

Kaikki järjestyneet ja järjesty-mättömät työläiset yhtyköön tämän työväenluokan opettamisky-symyksen ympärillä, kuin yleis-maailmallisena sopimuksena sitä pitäen ja jos työntekijät todella ottaisivat asiakseen oman opetuskysymyksensä, työväenluokan vapautuskysymys mieluummin olisi päivien kysymys kuin kysy-mys vuosikymmenien — ja eh-käpä vielä tulevien vuosisatojen jos tämä peruskysymys on yhä entiseen tapaan huomioionotta-matta.

Uusi totuudenmukainen ope-tuskirja järjestelmä, työväenluo-kan maailmankatsomuksen mukai-nen, jonka moraalioppi harrastai-si heidän hyvinvointiaan sen si-jaan, että harrastaa hallitsevan luokan, on se jota tarvitaan maailmassa täyttämään muutosta industrialisesta yksinvallasta indrustrialiseen vapauteen. Ei mi-tään yhtenäistä vastustusta saa-da aikaan, kun vaan opetetaan täysin kasvaneita työläisiä, sillä aikaa laiminlyöden niiden kasva-tuksen jotka huomenna ottavat heidän tilansa. Yhdistykää suu-reen unioniin kasvatustyötä teke-mään ja lyhyt aika aikaan saa lopun.

Suom. E. S.

MITEN ALITALON ANTISTA TULI SOSIALISTI

(Jatkoa ensimmäiseltä sivulta)

hän tä tuntenut, ei malttanut kauemmin näytellä herrasmiehen o-saa, vaan astui Miinan eteen, ot-ti kädestä kiinni ja huudahti:

— Etkö tunne Jaska! Voi Miina-rukka, olet jo kynitty ih-minen nuoruudessasi. Äitini ei ole vielä näköinen tuon näköinen, vaikka lähentelee jo seitsemää kymmentä. Mutta pyyhki kyne-

leesi ja iloitse kanssani. Minä ilmoitan sinulle suuren ilon, sillä tänä päivänä sinun kahleesi kat-kaistaan.

Miina astui taaksepäin. Epä-toivon ilme kuvastui noissa nä-län ja surun uurtamisissa kasvois-sa. Jaska jatkoi:

— Tulin tänne tuomaan vics-tiä, että uusi Messias on tullut ja köyhäin evankeliumia aletaan jo saarnata kaikkialla. Tulin ha-hemaan Anttia kuulemaan, mitä sillä profetalla on sanomista, joka puhuu tänä iltana kaupun-gissa raittiusravintolassa.

Miina kauhistuneena huudahti: — Älä lisää meille kosta. Ei Antti pääse, ei hänellä ole vaat-teita eikä mitään. Isännän ja e-männän viha painaa meidät maah-an asti, Jaska mene ettei haltiat näe sinua täällä. Älä jumalan tähden lisää kärsimyksiämme älä lastemme tähdenkään, rukoili Miina tylsä ilme kasvoillaan.

Jaska ei muistanut kysyä lap-sia, jotka olivat piiloutuneet uu-nin nurkkaan. Jaska meni ja huu-si lapsille:

— Tulkaa pois piilosta!

Antti ja Tyyne olivat roh-keimmat ja tulivat edellä. Pie-nemmät seurasivat jälessä.

— Viisikö niitä on? kysyi Jas-ka itsekään tietämättä mitä san-oi, sillä säälä oli vallannut hän-en ajatuksensa.

— Voi noita poloisia, miten kuituneita taimia ovat. Mutta ne virkkoavat ja kasvavat Suome-le suloksi.

Jaska tunsii veren voimakkaas-ti virraavan suonissaan, siinä is-kiivät vihan tulta koko jär-jestelmää vastaan. Innokkaasti puristi hän pikkua Anttia rintaansa vasten ja katseli hänen rehel-lisiä silmiään, jotka niin paljon muistuttivat isänsä.

— Pian sinulla on parempi ko-ti ja tarpeeksi leipää, sanoi Jas-ka ja laski pojan lattialle.

— Missä työssä Antti on?

— Riuhessa, vastasi Miina kuin unissaan.

— Älä sure, pian päivä valke-nee, sanoi Jaska ja lähti Anttia etsimään.

Hän tapasi emännän pihalla. Emäntä oli kovin kohtelias. Jas-kaa nauratti, kun näki ettei e-mäntä häntä tuntenut. Mutta kun Jaska esitti itsensä muutam-i kohta emännän kohteliaisuus ja kysyi äkäisesti:

— Oletko rosvojoukon johtaja, kuin noin fiini olet? Luulin si-nua pappilan vieraaksi, joita kay toisinaan meitä tervehtimässä. Ei renki noin fiini ole muuten, jos ei hän varasta.

En olisi luullut rikkaan Alita-lon emäntää noin tyhmäksi, että luulee pikkuvarkaat olevan irti. Ei emäntä hyvä. Pikkuvarkaille pistetään rautarenkaat käsiin ja leiviskän puntit jalkoihin ja lei-pälakki päähän ja viedään krun-nun kyytillä linnaan. Suur-rosvot ne vaan vapaana herrastelevat, eikä emäntä sitä tiedä?

Isäntä tuli tuvasta ja luuli hän-kin vieraita olevan talossa, kun emäntä herrasmiehen kanssa pu-hui, mutta samalla emäntä huu-si:

— Pysy pois, täällä on Jaska. Isäntä oli aivan järkensä me-nettä kiukusta. Ettäkö renki Jaska puettuna kuin rikkaan ta-lon isäntä. Ei, minä näytän että

olen isäntä talossani, ajatteli hän ja meni röyhkeästi Jaskan eteen:

— Mitä sinä roisto täältä haet? — Tulin laskemaan ne linnut lentoon, jotka pesitin vanhaan tupaan. Emälintu on varistanut jo höyhenensä isännän patjoihin ja viisi poikasta on jo kynitty ennenkuin höyhenet ehtivät kas-vaakaan. Uroslintua etsin karta-nolta. Sen on varmaan jo nahka-kin selästä kynitty, puhui Jas-ka.

— Mitä sinä roisto virnistelet. Pois talostani, huusi isäntä vi-han vimmassa.

— Kutsumatta olen tullut, kä-skemättä menen, vastasi Jaska ja oikasi riittä kohti kuulematta isännän uhkauksia. Antti oli ai-noa, joka Jaskan tunsii esittämät-tä.

— Jumalan kiitos, että tulit pelastamaan perheeni nälkäkuo-lemasta. Et tuntisi Miinaa, kun näkisit ja lapsiraukat, ne kuihtuivat kuin kukat.

Antti puhui semmoisella innol-la, että Jaska ei saanut suunvuoroa.

— Rauhoitu. Olen nähnyt per-heesi, sinua vaan etsin.

Kun Jaska kertoi millä asialla hän oli, tuli Antti surulliseksi luullen Jaskan tekevän hänestä pilkkaa. Mutta Jaska selitti asian niin järkevästi, että Antti alkoi ymmärtää.

— Mutta enhän innä voi tul-la. Ei ole muita vaatteita kuin nämä resut. Pelkäisiväthän ihm-i-setkin minua. Enkä minä osaisi siellä olla, kun en ole koskaan kaupungissa ollut, niin sinne tienikään löytäisin, enkä minä muu-tenkaan pääse. Täytyy lämmittää riisiä yöllä.

Joko kaikki esteet on lue-teltu, kysyi Jaska. Noilla vaat-teilla sinä kelpaat. Ei siellä vaa-ditää häävaatteita. Joukko, joka kokoontuu punalipun juurelle, on veljiä ja sisaria. Tien kaupunkiin sinä kyllä tiedät. Minä tulen vas-taan. Riuhet saa lämmittää isän-tä. Opetelkoon! Se aika on tu-lossa, että on pakosta hänen se tehtävä.

Antti muisti miten hän oli toi-vonut Jaska tulemaan ja nyt hän ei voinutkaan luottaa Jas-kaan. Omatuntonsa nuhteli häntä epäuskoisuudesta.

— Minä tulen, huudahti Antti. Mutta sano sinä isännälle, en minä uskalla.

Päätös oli tehty, aika määrätty ja Jaska riensi isännän luo, josta hän palasi voittajana. Antin ti-lalle meni toinen muonamies ri-ihiä lämmittämään.

Jaska riensi kaupunkiin täyt-tämään suunnitelmaansa, jonka vanhassa tuvassa teki.

(Jatk.)

Kenkiä

• jotka tyydyttävät kaikkia.
• Jos haluatte sopivia, kes-täviä ja samalla aistikkaita
• KENKIÄ, tulkaa katso-maan meidän jalkinevaras-toamme. Me voimme tyy-dyttää teitä.

• Bee Hive
• ASTORIA, OREGON